

Słowo Życia

„Dlatego zachęcajcie się wzajemnie i budujcie jedni drugich, jak to zresztą czynicie” (1Tes 5,11).

Apostoł Paweł pisze do założonej przez siebie wspólnoty chrześcijańskiej w Tesalonikach. Nie może już do niej wrócić, ponieważ z powodu poważnych trudności i prześladowań musiał stamtąd uciekać. Jednak poprzez swoje listy nadal z miłością im towarzyszy, a co więcej, pochwała ich stałość i wytrwałość w wierze. Stali się wzorowymi świadkami!

Św. Paweł zna nurtujące tę wspólnotę problemy, ich egzystencjalne pytania: Co czeka nas po śmierci? Jeśli Pan wkrótce powróci, jak mamy się odpowiednio przygotować na Jego ostateczne przyjście?

Św. Paweł nie daje konkretnych wskazówek, które należałoby zastosować, lecz ponownie wyznaje swoją wiarę: Jezus oddał życie z miłości do ludzi i zmartwychwstał, otwierając wszystkim ludziom drogę do Życia.

Aby przygotować się na Jego ponowne przyjście, Paweł radzi żyć na co dzień zgodnie z Ewangelią, uczciwie pracując i budując wspólnotę braterską:

Dlatego zachęcajcie się wzajemnie i budujcie jedni drugich, jak to zresztą czynicie.

Paweł osobiście tego doświadczył: Ewangelia pozwala rozkwitać nasieniu dobra, które Bóg złożył w ludzkim sercu. Jest to ziarno nadziei, które rośnie dzięki osobistemu, codziennemu spotkaniu z Bożą miłością i rozkwita we wzajemnej miłości. Jest to bodziec do walki ze złymi nawykami indywidualizmu i obojętności, które prowadzą do izolacji i konfliktów, jest to zachęta do noszenia ciężarów innych, do wzajemnego wspierania się.

Jest to proste Słowo, które wszyscy możemy zrozumieć i zastosować w praktyce, które jednak może zrewolucjonizować nasze osobiste i społeczne relacje. Jest to cenna rada, która pomaga nam odkryć na nowo zasadniczą prawdę o braterstwie, które jest obecne u korzeni wielu kultur. Zasada filozofii *Ubuntu* tak to wyraża: „Jestem tym, kim jestem, dzięki temu, kim wszyscy jesteśmy”.

To była myśl przewodnia działań politycznych prowadzonych w Republice Południowej Afryki przez wielkiego przywódcę metodystycznego Nelsona Mandelę, który powiedział: „*Ubuntu* nie oznacza niemyślenia o sobie samych, ale przede wszystkim stawia pytanie: «Czy chcę pomóc społeczności wokół mnie?»”¹. Jego spójne i odważne działanie doprowadziło do historycznego zwrotu sytuacji w jego kraju i wielkiego kulturowego kroku naprzód.

Dlatego zachęcajcie się wzajemnie i budujcie jedni drugich, jak to zresztą czynicie.

Jak żyć według tego Słowa?

¹ <https://le-citazioni.it/autori/nelsonmandela/>.

„Starając się o wzrost miłości wzajemnej w naszych rodzinach, w naszym środowisku pracy, w naszych wspólnotach lub stowarzyszeniach kościelnych, parafiach itp. To Słowo wymaga od nas przeobfitej miłości, to znaczy miłości, która wie, jak przewyciężyć miarę przeciętności i różne przeszkody, wynikające z naszego ukrytego egoizmu. Wystarczy pomyśleć o pewnych aspektach miłości (tolerancja, zrozumienie, wzajemna akceptacja, cierpliwość, gotowość do służby, miłosierdzie wobec prawdziwych lub domniemanych wad naszego bliźniego, dzielenie się dobrami materialnymi itp.), aby dostrzec wiele okazji do życia w taki sposób.

Jest również oczywiste, że jeśli w naszej wspólnocie panuje wzajemna miłość, jej ciepło nieuchronnie będzie promieniować na wszystkich. Nawet ci, którzy jeszcze nie znają życia chrześcijańskiego, odczuwają jego atrakcyjność i bardzo łatwo, prawie nie zdając sobie z tego sprawy, zostaną wciągnięci, aż poczują się częścią tej samej rodziny”².

Dlatego zachęcajcie się wzajemnie i budujcie jedni drugich, jak to zresztą czynicie.

W tym duchu, w Palermo we Włoszech, zebrała się grupa lekarzy wielu specjalności, psychologów i pielęgniarek, by służyć najuboższym mieszkańcom miasta. Oto wypowiedź osób zaangażowanych w to dzieło: „Jesteśmy grupą lekarzy i pracowników służby zdrowia z różnych kościołów chrześcijańskich. Słowa Ewangelii zachęcają nas do rozpoznania w każdej osobie brata lub siostry, zwłaszcza w osobach chorych, które jednak nie są w stanie opłacić swojego leczenia. Wśród tych, którym pomagamy, są również osoby dotknięte bardzo poważnymi chorobami lub uzależnieniami od hazardu i internetu. Służymy naszą fachową pomocą w miejscach, w pobliżu których pracujemy, wspomagając przychodnie istniejące w okolicy. Aby podtrzymywać więź między sobą i na bieżąco powiadamiać się o różnych koniecznych działaniach, utworzyliśmy czat na WhatsAppie, stronę na Facebooku i sieć adresów mailowych.

Chociaż działamy od niedawna, udało nam się wiele zrobić zwłaszcza dla imigrantów, a w szczególności dla obecnej w mieście wspólnoty adwentystów z Ghany. Jest to duża i radosna grupa, dzięki której doświadczamy radości z braterskiej pomocy jako dzieci jednego Ojca”.

Letizia Magri

² C. Lubich, Słowo Życia, Listopad 1994.